

den enkelte bruger, hvilken hjælp og hvilke ydelser der skal gives, og hvornår hjemmehjælpen skal komme – mener jeg også, vi er nået et skridt hen ad vejen.

Vi har engang prøvet her i Folketinget at gennemføre ved lov, at staten kunne yde kommunerne 50 pct. i refusion, hver gang de ansatte en ekstra hjemmehjælper eller for den sags skyld en ledig. Det gav ikke noget godt resultat, fordi kommunerne faktisk oplevede det, som om vi brød ind i deres selvstyre, og der kom ikke flere ansættelser ud af det. Kommunerne er faktisk ikke særlig interesserede i at øge serviceniveauet ét år for derefter at skulle sænke niveauet efterfølgende, så det fik vi ikke tak for, kan jeg hilse og sige.

Jeg mener og vil godt slå fast endnu en gang, at det er kommunernes ansvar at lave en god ældreomsorg og en god pleje; men jeg tror faktisk ikke, at vi – hvis forslaget her skulle vinde fremme – opnår de resultater, Enhedslisten egentlig peger på. På Socialdemokratiets vegne skal jeg derfor afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg har et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, og det er ud fra, at Fremskridtspartiet for så vidt er enig i, at vi skal have styrket uddannelsesindsatsen og have gjort noget ved styringen af hjemmehjælpen og afbureaukratiseret den noget, så hjemmehjælperen bruger mere tid på egentlig hjemmehjælp end på rent bureaukrati, kontorhold, mødevirksomhed osv. osv.

Årsagen til, at vi i Fremskridtspartiet må sige nej til forslaget, selv om det er positivt at gøre noget mere for hjemmehjælpen, er, at lige præcis den beskrevne måde, den beskrevne model er vi i Fremskridtspartiet ikke enige i. Jeg vil spørge, om Socialdemokratiets ordfører også er nået til den samme konklusion, som vi er, nemlig at i det øjeblik, hvor man giver tilskud til de kommuner, der ansætter flere hjemmehjælpere og dermed forbedrer forholdene, belønner man reelt de kommuner, hvor der er slendrian. De kommuner, der i dag gør det, de skal gøre på hjemmehjælpsområdet, får ikke én krone mere, men alle de kommuner, der ikke har levet op til deres forpligtelser, vil fremover kunne få flere penge, hvis de ansætter det antal hjemmehjælpere, de burde have ansat for længe siden. Forslaget er altså i virkeligheden med til at belønne slendrian, og det er derfor, vi i Fremskridtspartiet siger nej til forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Den socialdemokratiske ordfører startede med at tale så positivt om forslaget, at jeg blev helt glad. Men så endte det alligevel med, at man vendte fingeren nedad, og jeg forstår egentlig ikke hvorfor.

Det ene argument, jeg lige fangede, var, at det er bedre at forhandle det her med kommunerne, og det har jeg ikke spor imod; men kerne i forslaget med hensyn til økonomien er jo, at vi ophæver grænserne mellem de offentlige kasser. Grunden til, at der i dag ikke ansættes nogle flere hjemmehjælpere, er jo, at kommunen har hele udgiften, mens staten har hele indtægten i form af besparelser på dagpengeområdet, og hvis det var sådan, at det var den samme kasse, ville man for længst have ansat nogle flere hjemmehjælpere. Det er altså ikke bare et forhandlingsspørgsmål, det er også et lovgivningsspørgsmål, så jeg kan ikke rigtig se, det skulle være et argument imod forslaget.

Det andet argument var, at sidst vi lavede ordningen, virkede den ikke, og det er rigtigt. Den fik kun lov at leve mindre end 1 år, så blev den aflivet, og kommunerne fik pengene i stedet for. Men når der ikke kom nogen forbedring af hjemmehjælpen ud af ordningen, var det jo, fordi den var lavet som en 2-årig ordning, og her er der lagt op til, at det skal være en længerevarig ordning, for ellers vil kommunerne ikke bruge den – det er jeg enig i. Der er i øvrigt også lagt op til, at på lang sigt får kommunerne under ét de penge, der ligger i ordningen, netop for at belønne de kommuner, som i dag har gjort nok for at udbygge hjemmehjælpen. Så vil de på lang sigt også få noget ud af det.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil godt sige som svar til hr. Tom Behnke, at når vi snakker uddannelser, er vi nødt til at konstatere, at der er færre og færre, der søger ind på uddannelserne i øjeblikket.

Og dér tror jeg det er vigtigt, at vi gør ældreomsorg og -pleje til en vigtig del af uddannelserne og gør det til en succeshistorie at tage de uddannelser.

I øjeblikket er der ledige, som indgår i aktivperioden – og nu vil jeg håbe, at hr. Frank Aaen lytter – ledige, som indgår i aktivperioden, der har mulighed for at gå ind i ældreomsorgen og -plejen, og de har mulighed for at få en uddannelse og mulighed for at blive kørt i stilling, så